

Arrest

nr. 338 473 van 22 december 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 20 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 27 mei 2025 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraanse staatsburger, afkomstig uit Teheran. Op 15 december 2006 verzocht u een eerste maal om internationale bescherming. Op 30 juli 2007 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing omdat er aan de door u aangehaalde vluchtmotieven geen enkel geloof kon worden gehecht. Er kon met andere woorden geen geloof gehecht worden noch aan uw zes maanden durende opsluiting naar aanleiding van uw deelname aan een protestactie op de Dag van de Student, noch aan het feit dat u daarbij zware fysieke mishandelingen onderging, noch aan het feit dat u gevisieerd werd ten gevolge van uw deelname aan een steunbetoging voor ayatollah Borujerdi. Op 25 oktober 2007 werd deze weigeringsbeslissing integraal door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Op 12 december 2007 verzocht u een tweede keer om internationale bescherming. Het Commissariaat-generaal nam op 22 april 2008 opnieuw een weigeringsbeslissing, voornamelijk omdat uw Belgische activiteiten voor de partij Azadegan-e Iran beperkt waren en omdat u dus geen voornamelijk rol binnen de organisatie speelde, waardoor bezwaarlijk gesteld kon worden dat u bij een eventuele terugkeer naar Iran het risico liep gevisieerd/vervolgd te worden door de Iraanse autoriteiten omdat u omwille van uw activiteiten als een gevaar voor de Iraanse

samenleving of voor het islamitische regime in uw geboorteland zou aanzien worden. Deze weigeringsbeslissing werd op 24 oktober 2008 integraal door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Op 28 november 2008 verzocht u een derde maal om internationale bescherming omdat u intussen op 7 augustus 2008 voorzitter was geworden van de Belgische afdeling van Azadegan-e Iran. Ook inzake uw derde verzoek nam het Commissariaat-generaal op 13 juli 2009 een weigeringsbeslissing, omdat nog steeds niet besloten kon worden dat u ondanks uw titel van voorzitter van de Belgische afdeling van uw partij door de Iraanse autoriteiten een hoog politiek profiel zou aangemeten worden. Op 29 oktober 2009 werd deze weigeringsbeslissing opnieuw integraal door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Op 2 mei 2013 verzocht u een vierde keer om internationale bescherming. U verklaarde nog steeds de leider te zijn van de groepering Azadegan-e Iran. U nam deel aan acties die in België plaatsvonden. Sinds de presidentsverkiezingen van 1388 (2009) nam u aan alle manifestaties die georganiseerd werden in België deel, onder meer voor de Iraanse ambassade en voor het Europees Parlement. Toen u manifesteerde voor de Iraanse ambassade stond u samen met uw oom vooraan en werden jullie gefilmd vanuit de ambassade. Jullie riepen slogans en droegen een plakkaat. In 2010 vernam u van uw broer dat hij, middels een oproepingsbrief, was opgeroepen door Ettelaat (ministerie van informatie) die een uur lang vragen heeft gesteld over u. Tot slot verklaarde u dat uw echtgenote gedoopt is in België en uzelf weliswaar niet gedoopt bent maar ook christen bent geworden. Op 30 september 2014 werd u door het Commissariaat-generaal als vluchteling erkend, omdat uw vrees ten gevolge van uw politieke activiteiten in België aannemelijk werd geacht.

Op 21 november 2013 werd u veroordeeld door de correctionele rechtbank van Leper tot een gevangenisstraf van zes maanden met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende drie jaar voor het opzettelijk toebrengen van verwondingen of slagen met de omstandigheid dat de schuldige het misdrijf heeft gepleegd tegen zijn echtgenoot of de persoon met wie hij samenleeft of samengeleefd heeft en een duurzame en affectieve en seksuele relatie heeft of gehad heeft.

Op 13 september 2018 werd u veroordeeld door de correctionele rechtbank van Leper tot een werkstraf van 100 uren voor het bezit en de verkoop van niet nader te bepalen hoeveelheden cannabis en voor het verbouwen van niet nader te bepalen hoeveelheden cannabisplanten met de verzwarende omstandigheid van de deelneming aan een hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging. Op 29 april 2020 werd u voor deze feiten in beroep door het hof van beroep van Gent veroordeeld tot een gevangenisstraf van vier jaar met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een termijn van vijf jaar (behoudens de termijn van voorlopige hechtenis). De rechtbank beval tevens de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 110000 euro.

Op 1 juni 2021 ontving het Commissariaat-generaal een brief van de Dienst Vreemdelingenzaken waarin verzocht werd om de mogelijkheid van intrekking van uw vluchtelingenstatus te evalueren.

Op 4 oktober 2021 werd u veroordeeld door de correctionele rechtbank van Leper tot een gevangenisstraf van drie jaar voor het telen van niet nader te bepalen hoeveelheden cannabisplanten in een woning te Kortrijk en te Herselt, voor het vervaardigen, in het bezit hebben en het verhandelen van niet nader te bepalen hoeveelheden cannabis, voor het starten van werken voor de aanleg van een cannabisplantage te Peer en voor de diefstal van elektriciteit.

Op 7 april 2025 werd in het kader van de herevaluatie van uw vluchtelingenstatus een onderhoud op het Commissariaat-generaal georganiseerd. U erkende het eerste drugsdelict gepleegd te hebben, maar wenste het wel te kaderen in uw illegaal bestaan, zonder verblijfs- of werkvergunning. De feiten die aan de basis lagen van uw tweede veroordeling voor drugsdelicten heeft u echter niet gepleegd, maar u ging op aanraden van uw advocaat niet in beroep tegen uw veroordeling in eerste aanleg. U zat vast tot eind 2020 en droeg tot in de zomer van 2021 een enkelband. Sinds begin 2025 wordt u niet langer door de justitie opgevolgd. U heeft intussen al een achttal jaar geen politieke activiteiten meer en u praktiseert uw christelijk geloof niet. Uw politieke problemen in Iran zijn intussen opgelost, waardoor u in 2020 of 2021 naar Iran kon terugkeren om uw zieke vader te bezoeken. Ofschoon u aangaf bij terugkeer naar Iran geen vrees te koesteren, meende u dat uw vluchtelingenstatus behouden moest blijven, omdat uw familie, met name uw echtgenote en uw kinderen die allen Belg zijn, hier verblijven, omdat u hier al ongeveer twintig jaar verblijft, omdat u eigenaar bent van uw woning en omdat u uw verblijfsstatus nodig heeft voor uw professionele activiteiten. U bent al enkele jaren zelfstandig bouwaannemer en met uw inkomen betaalt u uw schulden (ten gevolge van de aanschaf van uw woning en de hierboven vermelde verbeurdverklaring) af. Indien uw verblijfsvergunning zou worden ingetrokken, zou u uw werk en uw huis verliezen en uw schulden niet langer kunnen afbetalen. Nadat u van de justitie een goede en dure les heeft gekregen, heeft u uw leven heden opnieuw in de goede richting gekregen. U zal nooit nog criminele feiten plegen. U bent dan ook geen gevaar voor de maatschappij.

Ter staving van uw parcours sinds uw laatste veroordeling legde u de volgende documenten neer: een attest ter staving van uw gezinssamenstelling waaruit blijkt dat uw echtgenote de Belgische nationaliteit heeft; de aankoopakte van uw huis; de notariële oprichtingsakte van uw bouwbedrijf Dena Power BV; enkele loonbrieven ter staving van het loon dat Dena Power aan u uitkeert; een offerte van uw bedrijf voor een werf in Brussel; en informatie over twee door de FOD Financiën toegestane plannen d.d. 13 december 2022 en 14 juni 2024 voor de afbetaling van uw schulden. Na uw persoonlijk onderhoud bezorgde u ook een kopie van uw Iraans paspoort.

B. Motivering

Er kan worden opgemerkt dat, niettegenstaande u erkend werd als vluchteling, de redenen die geleid hebben tot uw erkenning als vluchteling opgehouden hebben te bestaan en u niet langer kan weigeren de bescherming in te roepen van het land waarvan u de nationaliteit bezit.

Artikel 55/3 van Vreemdelingenwet bepaalt dat een vreemdeling ophoudt vluchteling te zijn wanneer hij valt onder artikel 1C van het Verdrag van Genève. Volgens artikel 1 C (1) van het Verdrag van Genève houdt een persoon op vluchteling te zijn indien hij vrijwillig opnieuw de bescherming inroept van het land van zijn nationaliteit.

Het feit dat u zich vrijwillig in het bezit stelde van een Iraans paspoort wijst erop dat u actueel niet langer een vrees voor vervolging koestert ten aanzien van uw autoriteiten.

Er kan in dit verband verwezen worden naar het UNHCR, "Handbook and guidelines on procedures and criteria for determining refugee status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the status of refugees" van December 2011, waar wordt toegelicht dat wanneer een vluchteling een aanvraag indient tot het bekomen van een paspoort of een hernieuwing ervan en hij dit ook daadwerkelijk verkrijgt, verondersteld wordt – tot bewijs van het tegendeel – dat hij de intentie heeft om zich opnieuw te beroepen op de bescherming van het land van zijn nationaliteit, en dat het verkrijgen van een nationaal paspoort met het oog op terugkeer in principe inhoudt dat de betrokkene ophoudt vluchteling te zijn zoals bepaald in artikel 1, C (1) van het Verdrag van Genève. Doorslaggevend bij de beoordeling is de vraag of de vluchteling hierbij vrijwillig heeft gehandeld (p. 24-25).

In casu wordt niet betwist dat u vrijwillig een Iraans paspoort heeft aangevraagd en heeft bekomen, en dat u met dit paspoort op legale wijze van en naar Iran bent gereisd. Uit uw verklaringen en uit de gegevens van uw paspoort blijkt immers dat u met uw Iraans paspoort dat u door de Iraanse ambassade op 11 januari 2022, i.e. nadat u de vluchtelingenstatus werd toegekend, werd uitgereikt, van 5/6/1401 (27 augustus 2022) tot 21/6/1401 (12 september 2022) op legale wijze naar Iran teruggekeerd bent om er uw vader, die kanker had, in het ziekenhuis op te zoeken. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat u vrijwillig opnieuw de bescherming inroept van het land van uw nationaliteit en dat u, overeenkomstig artikel 1, C (1) van het Verdrag van Genève, aldus niet langer nood heeft aan internationale bescherming en ophoudt vluchteling te zijn. Uit de vaststelling dat u terugkeerde naar uw land waarvan u de nationaliteit heeft, gebruik makend van een nationaal paspoort afgeleverd op 11 januari 2022 en geldig tot 11 januari 2027, kan worden besloten dat u zich bij uw reizen vrijwillig bedient van een Iraans reisdocument en de bescherming die verbonden is aan dit paspoort, met name de bescherming die uitgaat van de Iraanse autoriteiten. Uit uw terugkeer naar Iran kan vastgesteld worden dat u ervan uitging dat de autoriteiten bescherming konden bieden. Uit uw gedragingen blijkt de afwezigheid van een gegronde vrees voor vervolging.

In tegenstelling tot de niet gestaafde beweringen van uw advocaat die op het einde van uw persoonlijk onderhoud aangaf dat u in Iran nog altijd een vrees koestert voor politieke represailles – volgens uw advocaat denkt u misschien dat uw probleem is opgelost, maar is het misschien niet opgelost (CGVS, p. 11-12) –, erkende u bovendien in Iran, behalve dat u gescheiden zou moeten leven van uw Belgische familie, bij terugkeer geen vrees te moeten koesteren en perfect naar Iran terug te kunnen keren (CGVS, p. 4-5; p. 11). In dit verband kan er ook op gewezen worden dat u in België al een achttal jaar niet meer politiek actief bent (CGVS, p. 7), dat u weliswaar een christen bent, maar dat u uw geloof, dat u in het verleden ook al maar af en toe beleed, al jarenlang hoegenaamd niet meer praktiseert (CGVS, p. 3) en dat u bij uw terugkeer in Iran geen problemen had, noch aan de douane, noch tijdens uw verblijf, aangezien uw (politieke) problemen die u vroeger had volgens u intussen volledig opgelost zijn (CGVS, p. 4-5).

Ofschoon u vreest dat er binnenkort in Iran een oorlog zal beginnen (CGVS, p. 11), is er in uw hoofde geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, voor wat Iran betreft, gelet op de afwezigheid van enige internationale informatie dat er in Iran een gewapend conflict zou zijn, van mening dat er geen indicaties zijn dat er voor burgers in Iran actueel een reëel risico zou bestaan om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Uw wens om bij uw in België verblijvende familie te blijven die intussen Belg is geworden en uw langdurig verblijf in België, waar u uw leven en uw professionele activiteiten heeft opgebouwd, zoals ook uit de neergelegde documenten blijkt (CGVS, p. 5 e.v.), zijn motieven zijn die op zich helemaal niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen enkel en alleen op grond van een langdurig verblijf, integratie en familiebanden in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat onderhavige beslissing enkel inhoudt dat uw vluchtelingenstatus wordt opgeheven in toepassing van artikel 55/3 Vreemdelingenwet, maar bevat zelf geen verwijderingsmaatregel. Evenmin impliceert deze beslissing dat automatisch een einde aan uw verblijf in België zal worden gesteld.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kom ik tot het besluit dat uw vluchtelingenstatus dient opgeheven te worden. U riep vrijwillig opnieuw de bescherming in van het land van uw nationaliteit en u heeft,

overeenkomstig artikel 1, C (1) van het Verdrag van Genève, aldus niet langer nood aan internationale bescherming.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw paspoort bevestigt uw identiteit, uw nationaliteit en uw reis naar Iran in 2022. Dit wordt in deze beslissing echter niet betwijfeld. Uw gezinssamenstelling, de Belgische nationaliteit van uw echtgenote, uw professionele activiteiten en uw afbetaling van uw schulden zijn gegevens die hier evenmin ter discussie staan, maar die geen afbreuk doen aan de hierboven gemaakte vaststelling dat u in uw land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren om welke reden dan ook.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus opgeheven.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker vordert in zijn *“BEROEP TOT NIETIGVERKLARING”* de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

2.2. In een eerste middel beroept verzoeker zich daarbij op de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name de formele en de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel, in samenhang met de artikelen 3, 9, 10 en 14 van het EVRM.

Verzoeker verwijt verweerder dat deze geen rekening houdt met het feit dat hij met een schone lei zou kunnen terugkeren naar Iran. Volgens verzoeker staat het vast dat het Iraanse regime nog steeds over de nodige gegevens beschikt inzake zijn politieke activiteiten in het verleden. Daardoor zou verzoeker indien hij zou moeten terugkeren worden gedetineerd. Het Iraanse regime duldt geen tegenspraak en zelfs indien verzoeker op heden geen politieke activiteiten meer zou uitoefenen, beschikt het regime over de middelen om verzoeker als politiek tegenstander monddood te maken. Verzoeker stelt een groot risico te lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling.

2.3. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name de formele en de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel, in samenhang met artikel 8 van het EVRM.

Verzoeker benadrukt dat hij getrouwd is, dat zijn vrouw de Belgische nationaliteit heeft, dat zij samen drie minderjarige kinderen hebben en dat hij de zaakvoerder is van een bedrijf. Inzake dit alles werden er documenten neergelegd. Door de bestreden beslissing te nemen, schendt verweerder volgens verzoeker zijn recht op privéleven, op familie- en gezinsleven, op woning en op correspondentie. Verzoeker geeft aan dat de bestreden beslissing ten onrechte motiveert dat er geen rekening kan worden gehouden met zijn langdurig verblijf, integratie en familiebanden in België.

2.4. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande om de bestreden beslissing nietig te verklaren.

2.5. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Waar verzoeker in het voorliggende verzoekschrift herhaaldelijk vraagt om de bestreden beslissing nietig te verklaren, dient vooreerst te worden opgemerkt dat de Raad op grond van artikel 39/2, § 1, tweede lid van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: de Vreemdelingenwet) de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen slechts kan bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen.

3.2. De schending van artikel 8 van het EVRM, dat het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven behelst, wordt te dezen door verzoeker verder niet op dienstige wijze opgeworpen. De Raad doet in het kader van onderhavig beroep namelijk noch uitspraak over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel, noch over burgerlijke rechten of de gegrondheid van een strafvervolging. Hij beschikt over een gebonden bevoegdheid en gaat louter na of in hoofde van verzoeker al dan niet terecht werd besloten tot de opheffing van de vluchtelingenstatus op grond van artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 1, C, (1) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 (Vluchtelingenverdrag).

Waar verzoeker in het kader van het voorgaande benadrukt dat hij getrouwd is, dat zijn vrouw de Belgische nationaliteit heeft en dat zij samen drie minderjarige kinderen hebben, dient daarenboven te worden

opgemerkt dat het doel van een verzoek om internationale bescherming er geenszins uit bestaat om het recht op eerbiediging van het gezins- en familieleven te horen bevestigen doch wel om na te gaan of de vreemdeling mogelijks bescherming nodig heeft tegen vervolging in het land van herkomst omwille van één van de in het Verdrag van Genève vermelde gronden (artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet) of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming (artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet).

In zoverre verzoeker in het kader van het voorgaande daarnaast wijst op zijn integratie in België en het feit dat hij alhier zaakvoerder is van een bedrijf, dient te worden opgemerkt dat dit geen elementen betreffen op grond waarvan er kan worden overgegaan tot de hervorming of vernietiging van de bestreden beslissing of tot de toekenning van internationale bescherming aan verzoeker. Deze elementen zijn *an sich* immers niet relevant bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoeker en er zijn geen wettelijke bepalingen of beginselen die toelaten om louter op grond van dergelijke overwegingen een internationale beschermingsstatus te verlenen aan verzoeker.

3.3. De formele motiveringsplicht heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 1, C, (1) van het Vluchtelingenverdrag.

Artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Een vreemdeling houdt op vluchteling te zijn wanneer hij valt onder artikel 1 C van het Verdrag van Genève. Bij toepassing van artikel 1 C (5) en (6) van voormeld verdrag dient te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om de gegronde vrees van de vluchteling voor vervolging weg te nemen.

Het eerste lid is niet van toepassing op een vluchteling die dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere vervolging, kan aanvoeren om te weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, of, in het geval van een staatloze, van het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, in te roepen.”

Artikel 1, C, (1) van het Vluchtelingenverdrag bepaalt dat een vreemdeling ophoudt vluchteling te zijn wanneer hij *“vrijwillig wederom de bescherming inroept van het land waarvan hij de nationaliteit bezit”*.

In het licht van de voormelde bepalingen, wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Er kan worden opgemerkt dat, niettegenstaande u erkend werd als vluchteling, de redenen die geleid hebben tot uw erkenning als vluchteling opgehouden hebben te bestaan en u niet langer kan weigeren de bescherming in te roepen van het land waarvan u de nationaliteit bezit.

Artikel 55/3 van Vreemdelingenwet bepaalt dat een vreemdeling ophoudt vluchteling te zijn wanneer hij valt onder artikel 1C van het Verdrag van Genève. Volgens artikel 1 C (1) van het Verdrag van Genève houdt een persoon op vluchteling te zijn indien hij vrijwillig opnieuw de bescherming inroept van het land van zijn nationaliteit.

Het feit dat u zich vrijwillig in het bezit stelde van een Iraans paspoort wijst erop dat u actueel niet langer een vrees voor vervolging koestert ten aanzien van uw autoriteiten.

Er kan in dit verband verwezen worden naar het UNHCR, “Handbook and guidelines on procedures and criteria for determining refugee status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the status of refugees” van December 2011, waar wordt toegelicht dat wanneer een vluchteling een aanvraag indient tot het bekomen van een paspoort of een hernieuwing ervan en hij dit ook daadwerkelijk verkrijgt, verondersteld wordt – tot bewijs van het tegendeel – dat hij de intentie heeft om zich opnieuw te beroepen op de bescherming van het land van zijn nationaliteit, en dat het verkrijgen van een nationaal paspoort met het oog op terugkeer in principe inhoudt dat de betrokkene ophoudt vluchteling te zijn zoals bepaald in artikel 1, C (1) van het Verdrag van Genève. Doorslaggevend bij de beoordeling is de vraag of de vluchteling hierbij vrijwillig heeft gehandeld (p. 24-25).

In casu wordt niet betwist dat u vrijwillig een Iraans paspoort heeft aangevraagd en heeft bekomen, en dat u met dit paspoort op legale wijze van en naar Iran bent gereisd. Uit uw verklaringen en uit de gegevens van uw paspoort blijkt immers dat u met uw Iraans paspoort dat u door de Iraanse ambassade op 11 januari

2022, i.e. nadat u de vluchtelingenstatus werd toegekend, werd uitgereikt, van 5/6/1401 (27 augustus 2022) tot 21/6/1401 (12 september 2022) op legale wijze naar Iran teruggekeerd bent om er uw vader, die kanker had, in het ziekenhuis op te zoeken. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat u vrijwillig opnieuw de bescherming inroept van het land van uw nationaliteit en dat u, overeenkomstig artikel 1, C (1) van het Verdrag van Genève, aldus niet langer nood heeft aan internationale bescherming en ophoudt vluchteling te zijn. Uit de vaststelling dat u terugkeerde naar uw land waarvan u de nationaliteit heeft, gebruik makend van een nationaal paspoort afgeleverd op 11 januari 2022 en geldig tot 11 januari 2027, kan worden besloten dat u zich bij uw reizen vrijwillig bedient van een Iraans reisdocument en de bescherming die verbonden is aan dit paspoort, met name de bescherming die uitgaat van de Iraanse autoriteiten. Uit uw terugkeer naar Iran kan vastgesteld worden dat u ervan uitging dat de autoriteiten bescherming konden bieden. Uit uw gedragingen blijkt de afwezigheid van een gegronde vrees voor vervolging.

In tegenstelling tot de niet gestaafde beweringen van uw advocaat die op het einde van uw persoonlijk onderhoud aangaf dat u in Iran nog altijd een vrees koestert voor politieke represailles – volgens uw advocaat denkt u misschien dat uw probleem is opgelost, maar is het misschien niet opgelost (CGVS, p. 11-12) –, erkende u bovendien in Iran, behalve dat u gescheiden zou moeten leven van uw Belgische familie, bij terugkeer geen vrees te moeten koesteren en perfect naar Iran terug te kunnen keren (CGVS, p. 4-5; p. 11). In dit verband kan er ook op gewezen worden dat u in België al een achttal jaar niet meer politiek actief bent (CGVS, p. 7), dat u weliswaar een christen bent, maar dat u uw geloof, dat u in het verleden ook al maar af en toe beleed, al jarenlang hoegenaamd niet meer praktiseert (CGVS, p. 3) en dat u bij uw terugkeer in Iran geen problemen had, noch aan de douane, noch tijdens uw verblijf, aangezien uw (politieke) problemen die u vroeger had volgens u intussen volledig opgelost zijn (CGVS, p. 4-5).

Ofschoon u vreest dat er binnenkort in Iran een oorlog zal beginnen (CGVS, p. 11), is er in uw hoofde geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, voor wat Iran betreft, gelet op de afwezigheid van enige internationale informatie dat er in Iran een gewapend conflict zou zijn, van mening dat er geen indicaties zijn dat er voor burgers in Iran actueel een reëel risico zou bestaan om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

(...)

Gelet op bovenstaande vaststellingen kom ik tot het besluit dat uw vluchtelingenstatus dient opgeheven te worden. U riep vrijwillig opnieuw de bescherming in van het land van uw nationaliteit en u heeft, overeenkomstig artikel 1, C (1) van het Verdrag van Genève, aldus niet langer nood aan internationale bescherming.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw paspoort bevestigt uw identiteit, uw nationaliteit en uw reis naar Iran in 2022. Dit wordt in deze beslissing echter niet betwijfeld. Uw gezinssamenstelling, de Belgische nationaliteit van uw echtgenote, uw professionele activiteiten en uw afbetaling van uw schulden zijn gegevens die hier evenmin ter discussie staan, maar die geen afbreuk doen aan de hierboven gemaakte vaststelling dat u in uw land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren om welke reden dan ook."

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Verzoeker vergenoegt zich er namelijk toe om, dit in navolging van zijn advocaat bij het CGVS en in weerwil van hetgeen verzoeker bij het CGVS zelf nog aangaf, boudweg en op eenvoudige, algemene, niet-gestaafde, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte wijze te beweren dat het Iraanse regime nog steeds zou beschikken over gegevens inzake hem en hem zou wensen te viseren omwille van zijn politieke activiteiten in het verleden. Hiermee ontkracht verzoeker de voormelde motieven hoegenaamd niet. Gezien verzoeker met het oog op een terugkeer naar Iran een Iraans paspoort bekam en aldus vrijwillig opnieuw de bescherming inriep van zijn eigen nationale autoriteiten, gezien verzoeker met dit paspoort op legale wijze en zonder problemen kon reizen naar en vanuit Iran en gezien verzoeker bij het CGVS zelf expliciet te kennen gaf dat zijn problemen in Iran volledig opgelost zijn, dat hij bij een terugkeer naar dit land geen vrees dient te koesteren en dat hij perfect naar dit land kan terugkeren, is genoegzaam aangetoond dat er te dezen is voldaan aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet en artikel 1, C, (1) van het Vluchtelingenverdrag.

3.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing terecht besloten tot de opheffing van verzoekers vluchtelingenstatus op basis van artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 1, C, (1) van het Vluchtelingenverdrag.

3.6. Verzoeker toont voor het overige niet aan dat en op welke wijze de artikelen 3, 9, 10 en 14 van het EVRM en het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze artikelen en dit beginsel door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij houdt op vluchteling te zijn met toepassing van artikel 1, C van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend vijftientig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT